

Arrest

nr. 301 965 van 20 februari 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 oktober 2023 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 11 januari 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 december 2021 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet). De aanvraag werd op 22 maart 2023, 27 april 2023, 10 juli 2023, 25 augustus 2023 en 26 september 2023 geactualiseerd met aanvullende stukken.

Op 2 oktober 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 17 oktober 2023. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 06.12.2021 werd ingediend door en geactualiseerd werd op 22.03.2023, 27.04.2023, 10.07.2023, 25.08.2023, 25.09.2023 en 26.09.2023:

*T., E. (R.R.: ...)
nationaliteit: Albanië
geboren te Shkoder op (...) 2005
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Op 20.12.2017 diende betrokkene een Verzoek voor Internationale Bescherming (VIB) in samen met zijn moeder. Dit VIB werd op 30.03.2018 afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming door het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS). Op 23.05.2018 dienden betrokkene en zijn moeder een tweede VIB in. Deze werd op 30.05.2018 onontvankelijk verklaard door het CGVS. Op 06.07.2018 diende betrokkene een derde VIB in in eigen naam. Op 28.09.2018 werd het afgesloten met een weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming door het CGVS. Op 06.02.2017 werd het beroep verworpen door de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 27.03.2019 diende betrokkene een vierde VIB in samen met zijn moeder. Deze werd op 08.05.2019 onontvankelijk verklaard.

Op 31.01.2023 diende betrokkene een vijfde VIB in samen met zijn moeder. Op 23.03.2023 werd hiervan een impliciete afstand gedaan. De duur van deze procedures – namelijk iets meer dan 3 maanden voor het eerste VIB, 8 dagen voor het tweede VIB, 7 maanden voor het derde VIB, iets meer dan 1 maand voor het vierde VIB en iets minder dan 2 maanden voor het laatste VIB – was ook niet van dien aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden. Het feit dat er een zekere behandelingsperiode is, geeft aan betrokkene ipso facto geen recht op verblijf. (Raad van State, arrest nr. 89980 van 02.10.2000).

Volledigheidshalve dient er vermeld te worden dat betrokkene een aanvraag tot machtiging om verblijf op grond van artikel 9ter indiende samen met zijn moeder, dit respectievelijk op 14.12.2018. Op 14.02.2019 werd deze ongegrond verklaard. Op 18.11.2019 werd het beroep verworpen door de RVV.

Betrokkene haalt een langdurig verblijf aan in België. Echter, betrokkene diende te weten dat het attest van immatriculatie (AI) geen verblijfstitel is maar enkel een proceduredocument dat bewijst dat, in casu, een VIB nog in behandeling is. Het feit dat hij gedurende een bepaalde tijd in het bezit was van een AI, geeft aan betrokkene ipso facto geen recht op verblijf. Betrokkene heeft meerdere malen getracht zijn verblijf te legaliseren, samen met zijn moeder. Op 07.02.2023 keerde de moeder van betrokkene echter terug naar het herkomstland terwijl betrokkene verkoos in België te blijven. Het principe wordt gehanteerd dat de verzoekende partij in de eerste plaats zelf alle stappen diende te ondernemen om rechtstreeks of via een derde land naar zijn herkomstland terug te keren of naar een land waar hij kan verblijven, dat de bewering dat hij alhier langdurig zou verblijven dus niet kan aanvaard worden als buitengewone omstandigheid daar hij zelf verantwoordelijk is voor deze situatie.

Betrokkene haalt aan niet terug te kunnen keren naar Albanië omdat zijn moeder in België woonachtig is en dat hij afhankelijk is van zijn alleenstaande moeder. Echter, uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene zelf heeft meegedeeld aan OC Kapelle dat zijn moeder vrijwillig terug is gekeerd naar het herkomstland om de zorg van een familielid op zich te nemen. Betrokkene toont niet aan dat zijn moeder niet meer in het herkomstland verblijft. Betrokkene kreeg op 07.03.2023 een voogd toegekend maar is ondertussen meerderjarig geworden. De bewering dat betrokkene niet kan terugkeren omdat zijn ouder in België woonachtig is kan dan ook niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid, daar zijn moeder naar Albanië is teruggekeerd.

Betrokkene haalt aan school te lopen in België in het BSO Elektrische Installaties, waarbij een terugkeer een inbreuk zou betekenen van de opleiding die hij momenteel volgt. Wat de scholing van de nu meerderjarige betrokkene betreft, dit element vormt geen buitengewone omstandigheid daar hij niet langer school- en/of leerplichtig is. Indien betrokkene zijn studies wenst verder te zetten aan een door de overheid erkende onderwijsinstelling, zijnde hogeschool of universiteit, kan hij op basis van een studentenvisum eventueel terugkeren naar België. Bovendien dient er opgemerkt te worden dat betrokkene niet concreet verduidelijkt of aantoont dat het belang van het kind geschaad wordt bij een terugkeer naar het land van herkomst. Betrokkene toont immers niet aan dat hij zijn studies niet kan verderzetten in het land van herkomst, temeer daar, gezien zijn leeftijd, hij reeds onderwijs moet hebben genoten in het land van herkomst.

De advocaat van betrokkene verwijst naar de belangen van het kind. Wat de bewering betreft dat de belangen van het kind geenszins gebaat zijn bij een terugkeer naar Albanië om daar een machtiging tot verblijf in te dienen, dient er opgemerkt te worden dat de advocaat van betrokkene niet concreet verduidelijkt of aantoont dat de belangen van het kind geschaad worden. Een terugkeer naar het land van herkomst van de nu meerderjarige E. T. betekent niet steeds noodzakelijkerwijze dat dit tegen zijn belang is.

Betrokkene haalt aan dat een terugkeer naar zijn herkomstland ervoor zorgt dat hij zijn vertrouwde omgeving dient achter te laten en dat hij hierdoor geen stabiliteit meer heeft om zich veilig te voelen, wat een basis is voor ontwikkeling. Echter, betrokkene legt hier geen bewijzen van voor. Het blijft bij een blote bewering. Dit kan dan ook niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid. Bovendien heeft betrokkene gekozen om in precair verblijf te blijven op het moment dat de moeder van betrokkene terugkeerde naar Albanië. Tot slot dient gemeld te worden dat de opgebouwde banden niet zomaar verloren gaan door een terugkeer naar het land van herkomst.

Betrokkene verwijst naar, het EHRM en het VN Comité voor de Rechten van het Kind. Wat betreft de verwijzing naar het VN Comité voor de Rechten van het Kind en het EHRM; de loutere verwijzing naar het VN Comité voor de Rechten van het Kind /EHRM vormt geen buitengewone omstandigheid. Betrokkene toont niet aan welke rechten van dit Verdrag zouden geschonden worden indien hij dient terug te keren naar haar land van herkomst.

De advocaat van betrokkene haalt aan dat het opleggen van de verplichting te verhuizen naar Noord-Macedonië voor het louter indienen van de aanvraag een ongerechtvaardigde inmenging uitmaakt op het privé-, gezins- en familieleven van betrokkene. Echter, betrokkene hoeft zich helemaal niet naar Noord-Macedonië te begeven aangezien hij de Albanese nationaliteit heeft. Hij dient zich te wenden tot de Belgische ambassade te Sofia (Bulgarije) om aldaar de aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Bovendien wordt niet aangetoond hoe het privé-, gezins- en familieleven van betrokkene zou worden geschaad. Tot slot dient herhaald te worden dat de moeder van betrokkene zich in Albanië bevindt.

Wat het invoeren van art. 8 van het EVRM en art. 7 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie betreft dient er opgemerkt te worden dat deze artikels hier niet van toepassing zijn daar betrokkene niet aantoont dat er nog andere familieleden van hem in België verblijven, noch dat zijn eventuele sociale banden zodanig hecht zijn of dat er sprake is van enige vorm van afhankelijkheid dat dienstig kan verwezen worden naar de aangehaalde artikels.

Wat betreft het opgebouwde privéleven en de verwijzing naar getuigenverklaringen, hierbij dient aangehaald te worden dat uit deze getuigenverklaringen niet uit te maken is dat de opgebouwde sociale banden zodanig hecht zijn of dat er sprake is van enige vorm van afhankelijkheid die onder de bescherming van de aangehaalde artikels zouden moeten vallen. Bovendien kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren betreft slechts een tijdelijke verwijdering van het grondgebied, wat niet wil zeggen dat betrokkene definitief gescheiden zal worden van zijn sociale contacten, waardoor deze geen onherstelbare of ernstige schade met zich meebrengt. In zijn arrest dd. 27.05.2009 stelt de RvV het volgende:

“De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat verzoeker zou toelaten de bepalingen van de Vreemdelingenwet naast zich neer te leggen”. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan worden beschouwd als een schending van art. 8 van het EVRM. (Rvs 22 februari 1993, nr.42.039, Rvs 20 juli 1994, nr. 48.653,

Rvs 13 december 2005, nr. 152.639). Het invoeren van art. 8 van het EVRM en art. 7 van het Handvest kan dan ook niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid.

Wat het aangehaalde art. 3 van het Verdrag van de Rechten van het Kind betreft dient te worden opgemerkt dat het Hof van Cassatie gesteld heeft dat art. 3 geen directe werking heeft. Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in zijn arrest van 30.07.2013, nr. 107.646 het volgende: "Wat de aangevoerde schending van het Kinderrechtenverdrag betreft, merkt de Raad op dat artikel 3 van dit verdrag – dat voorziet dat bij alle maatregelen betreffende kinderen de belangen van het kind de eerste overweging vormen –, wat de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan betreft, op zichzelf niet volstaan om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is. Deze verdragsbepaling is geen duidelijke en juridisch volledige bepaling die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen, oplegt. Aan deze bepaling moet derhalve een directe werking worden ontzegd. (...) (RvS 7 februari 1996, nr. 58.032; RvS 1 april 1997, nr. 65.754)."

Hetzelfde gaat op voor art. 6 van dit Verdrag dat stipuleert dat ieder kind een recht op leven heeft. Het aanhalen van dit artikel lijkt ons in deze context misplaatst daar het leven van betrokkene niet in het gedrang komt door een terugkeer naar het land van herkomst. Betrokkene toont niet aan hoe art. 6 van het IVRK geschaad wordt bij een terugkeer naar het herkomstland.

Voor wat betreft het aangehaalde art. 24 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie dient er opgemerkt te worden dat een terugkeer naar het land van herkomst niet steeds noodzakelijkerwijze betekent dat dit tegen het belang van het kind is. Betrokkene legt geen bewijzen voor dat hij, in de nabijheid van zijn ouder, niet in een stabiele en veilige omgeving zou terecht komen. Er moet ook worden benadrukt dat hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, het daarom nog geen absoluut karakter heeft. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen. Een schending van art. 24 Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

De overige aangehaalde elementen (een onafgebroken verblijf sinds 2017, dat betrokkene school loopt in het stedelijk lyceum Q, dat betrokkene stage loopt, dat betrokkene voetbalt bij de voetbalploeg "k. N. S.", dat betrokkene verder deel wenst te nemen aan het gemeenschapsleven in België, dat hij zich inschreef voor duaal leren met deeltijds werken, de bijgevoegde schoolattesten, de schoolrapporten, de getuigenverklaringen, de overgang van F.C. E. naar S.V. N., de foto's, de overeenkomst alternerende opleiding) verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. Deze elementen behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld (RvS 24 oktober 2001, nr. 100.223; RvS 9 december 2009, nr. 198.769). Zij kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art 9.2 van de wet van 15.12.1980."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoeker voert in het enige middel de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsverplichting.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"1. Door de verzoekende partij werd een aanvraag tot machtiging van verblijf om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven gericht tot de verwerende partij, zich baserende op zijn situatie en het bepaalde in art. 9bis Vreemdelingenwet.

Artikel 9bis, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven."

Deze bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die is vervat in artikel 9 van de vreemdelingenwet en die voorschrijft dat een vreemdeling de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of

zijn plaats van ophoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen, een aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België.

De buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet betreffen de omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om de aanvraag in te dienen vanuit het buitenland, via de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen.

De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;*
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.*

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen.

In casu oordeelde de gemachtigde dat de door de verzoekende partij aangebrachte gegevens niet toelaten te besluiten dat zij zijn verblijfsaanvraag niet kan indienen via de, in artikel 9 van de vreemdelingenwet voorziene, reguliere procedure en dat deze aanvraag daarom onontvankelijk is.

2. In de bestreden beslissing kan worden vastgesteld dat deze werd genomen door attaché C. V. L. op 2 oktober 2023 (stuk 1).

Voorafgaandelijk het nemen van de bestreden beslissing, werd een (bindend) advies ingewonnen door attaché C. V. L..

In het administratief dossier kan worden vastgesteld dat door attaché C. V. L. op 22 september 2023 een nota werd opgesteld met als titel: "Nota voor Freddy Roosemont, Directeur-generaal". Deze nota werd vervolgens "gezien" door attaché N. B.. Vermoedelijk betreft dit een verificatie van de nota. Deze nota werd nadien voorgelegd aan de heer Freddy Roosemont "voor beslissing", waaruit moet worden vastgesteld dat de attaché zijn beslissingsbevoegdheid delegeert aan de heer Freddy Roosemont. De attaché is immers gehouden de beslissing van de heer Freddy Roosemont te volgen. Dit betreft geen vrijblijvend advies of louter voorbereidend document. De beslissing zelf wordt in handen gelegd van de directeur-generaal.

Er blijkt echter niet dat de heer Freddy Roosemont de bevoegdheid heeft tot het nemen van een beslissing over de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet, dan wel tot het verschaffen van een (bindend) advies ("voor beslissing") over een dergelijke aanvraag aan een attaché. De delegatie van bevoegdheid is niet aangetoond.

Ondergeschikt, kan worden vastgesteld dat de opgestelde nota slechts een beperkte weergave vormt van de feitelijk aangehaalde elementen door verzoeker en verschillende elementen ontbreken. De nota werd opgesteld op 22 september 2023. Door verzoeker werd echter op zowel "25.09.2023 en 26.09.2023" aanvullende elementen overgemaakt waarbij hij zijn aanvraag tot machtiging van verblijf heeft geactualiseerd. Deze data worden wel vermeld in de bestreden beslissing, waarbij door verzoeker aanvullende elementen werden overgemaakt omtrent zijn scholing, sociaal netwerk, zijn voetbal en kennis van het Nederlands, maar deze aangehaalde elementen werd niet opgenomen in de nota.

Door verzoeker werd op 25 september 2023 en op 26 september 2023 onder meer volgende documenten overgemaakt ter aanvulling van zijn aanvraag (stuk 3):

- verklaring coach nieuwe voetbalploeg FC N.;*
- bevestiging voetbalbond voor verandering voetbalploeg van FC E. naar FC N.;*

- foto's van activiteiten met Belgische vrienden;
- de definitieve 'overeenkomst alternerend leren' (= duaal leren) Elektrische Installaties, getekend door school.

Het (bindend) advies ("voor beslissing") van de heer Freddy Roosemont werd derhalve gebaseerd op een onvolledige en louter samenvattende nota. Er wordt ook niet verwezen naar de kennis van het Nederlands van verzoeker, zijn gebrek aan binding met Albanië en zijn sociaal netwerk dat hij heeft opgebouwd in België, terwijl dit wel elementen zijn die door verzoeker werden opgeworpen als buitengewone omstandigheden.

De beslissing van de directeur-generaal, bindend voor de attaché en determinerend voor de bestreden beslissing, is gebaseerd op een onvolledig en onzorgvuldige feitenvinding.

Verder ondergeschikt, moet worden vastgesteld dat in de nota door de attaché een keuze wordt vooropgesteld, met name om verzoeker tijdelijk te regulariseren dan wel een onontvankelijkheidsbeslissing te nemen. De directeur-generaal gaf kennelijk, zonder enige vorm van motivering, de willekeurige voorkeur aan deze laatste optie:

(...)

De formele motiveringsverplichting strekt ertoe om de betrokkene in kennis te stellen van de redenen waarom een voor hem ongunstige beslissing is genomen derwijze dat hij zich met de ter beschikking staande rechtsmiddelen, tegen dat besluit kan verweren door aan te tonen dat de tot uiting gebrachte motieven niet gegrond zijn.

Het staat vast dat de directeur-generaal een bindende beslissing heeft genomen voor de attaché, op basis waarvan de bestreden beslissing vervolgens is genomen (zie hierboven). Het is voor verzoeker echter volkomen onduidelijk waarom de directeur-generaal koos voor een onontvankelijkheidsbeslissing. De directeur-generaal gaf kennelijk, zonder enige vorm van motivering, de willekeurige voorkeur aan deze laatste optie. De beslissing van de directeur-generaal is bindend. De bestreden beslissing is hierop gestoeld. Niettemin komt dit nergens ter sprake in de bestreden beslissing, terwijl de beslissing van de directeur-generaal determinerend is voor de attaché en de bestreden beslissing.

Hierdoor wordt minstens de formele motiveringsverplichting geschonden.

3. Door de verzoekende partij werd in haar aanvraag tot machtiging van verblijf zijn bijzonder langdurig verblijf in België benadrukt, nadat hij Albanië had verlaten. Verzoeker benadrukte eveneens de bijzonder lange periode dat hij afwezig is gebleven uit zijn land van herkomst (Albanië), waardoor hij de binding met zijn land van herkomst is verloren.

Verzoeker verwijst hiervoor naar de door hem aangehaalde elementen in zijn aanvraag tot machtiging van verblijf.

Door verzoeker werd een aanvraag ingediend tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet op 6 december 2021. In het kader van deze aanvraag lichtte verzoeker zijn situatie toe. Hij actualiseerde zijn aanvraag ook herhaaldelijk, onder meer op 22 maart 2023, op 27 april 2023, op 10 juli 2023, op 25 augustus 2023, op 25 september 2023 en op 26 september 2023. Hij lichtte hierbij telkens zijn actuele situatie toe.

Verzoeker werd geboren op (...) september 2005. Hij heeft de nationaliteit van Albanië. Hij diende evenwel Albanië te verlaten en verbleef sinds 2017 met zijn alleenstaande moeder in België (in het opvangcentrum van Kapellen). Verzoeker verliet Albanië toen hij 12 jaar was. Hij verblijft sinds december 2017 onafgebroken in België. Hij is thans net 18 jaar geworden.

Op 6 juli 2018 werd door T. E. een verzoek tot internationale bescherming ingediend.

Verzoeker werd op 2 augustus 2018 gehoord bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij hij aangaf te vrezen voor zijn leven. Hij gaf aan grote angst te hebben voor een terugkeer naar Albanië. Er werd een persoonlijk onderhoud ingepland op 18 september 2018 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Verzoeker kon niet aanwezig zijn op dit onderhoud omwille van de ziekte van zijn oudere broer. Zijn moeder kon hem niet naar het onderhoud begeleiden. Door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt op 28 september 2018 evenwel een beslissing

genomen waarbij het verzoek tot internationale bescherming wordt beëindigd. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verzoeker kon België niet verlaten. Hij verbleef onafgebroken in het Rijk. Het is tot op heden verblijvende in het opvangcentrum van Kapellen (gelegen te ...). Hij gaat naar school en integreerde zich in België. Hij verloor hierdoor de band die hij voorheen had met Albanië.

De moeder van verzoeker keerde begin maart 2023 alleen terug naar Albanië. Verzoeker (nog steeds minderjarig op dat moment) bleef alleen achter in België. Doordat verzoeker een niet-begeleide minderjarige was, werd er een voogd aangesteld (de heer B. V. V.).

Door de voogd wordt onder meer aangegeven als volgt:

Graag geef ik hierbij aan Dienst Vreemdelingenzaken mijn ervaring mee als voogd van de niet-begeleide minderjarige E. T. (OV: ... | RR: ...) sinds mijn aanwijzing op 07/03/2023. De moeder van E. was teruggekeerd naar het thuisland en ze is tot op heden in Albanië gebleven. Wat betreft zijn verblijfsaanvraag in kader van artikel 9bis, die hij als begeleide minderjarige indiende ingediend op 06/12/2021, werd tot op heden nog geen beslissing genomen, ook al gaat het om een gunstmaatregel.

Doordat E. in 2017 als 12-jarige in België aankwam en hier verder opgroeide bevindt zijn huidige leven (school, vrienden, voetbal, ...) zich in België en is zijn band met Albanië nog beperkt. Hierdoor besliste hij logischerwijze om zijn huidige leven in België verder te zetten. E. volgt regulier onderwijs, is ingeschreven bij een voetbalclub, heeft verschillende vrienden binnen en buiten de school waar hij regelmatig over de vloer komt en spreekt zeer goed Nederlands. In mijn gesprekken met E. heb ik nooit een tolk nodig gehad.

E. spreekt volt Nederlands, heeft zijn sociaal netwerk alhier uitgebouwd, voetbalt bij S.V. N. en loopt school. Hij volgt een opleiding elektrische installaties (duaal leren) bij de Spectrumschool te (...) (...) en solliciteerde met succes bij (...) in Kapellen die hem in het kader van deze Alternerende Opleiding (OAO) in de praktijk opleidt. Door de opleiding kan E. de competenties verwerven voor de opleiding Elektrische Installaties. Zijn trajectbegeleider is de heer D. O. d. B..

Op (...) september 2023 is T. E. 18 jaar geworden. Hierdoor werd het voogdijschap beëindigd.

Het bijzonder langdurig verblijf in België, zijn binding met België en de breuk met zijn land van herkomst (Albanië) vormen buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis Vreemdelingenwet, zoals door de verzoekende partij werd aangehaald in zijn aanvraag.

Het is kennelijk onredelijk dat de gemachtigde stelt dat, gelet op bovenvermelde elementen, dat er in het geval van verzoeker geen buitengewone omstandigheden kunnen aanvaard worden. Er werd kennelijk geen, dan wel onvoldoende, rekening gehouden met de zeer lange periode die verstreken is sinds verzoeker Albanië verliet en het verlies van binding met zijn land van herkomst omwille hiervan en de opgebouwde banden met België alwaar hij is opgegroeid.

Zijn verblijf in België staat op de voorgrond net als de binding die verzoeker heeft opgebouwd alhier, niet het verleden dat hij heeft gekend in Albanië. De gemachtigde heeft hier geen tot amper oog voor in de bestreden beslissing.

De gemachtigde miskent hierdoor de aangehaalde elementen door verzoeker in de bestreden beslissing. Er bovendien geen oog voor de binding die verzoeker heeft opgebouwd met België, hetgeen blijkt uit de verschillende documenten die hij heeft voorgebracht bij zijn aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet. Deze verschillende documenten worden niet op een redelijke en zorgvuldige manier betrokken in de gemaakte beoordeling. De gemachtigde miskent dan ook deze (gekende) gegevens, hetgeen getuigt van een onzorgvuldig en onredelijk oordeel.

Het oordeel van de gemachtigde is hierom in strijd met artikel 9bis Vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

4. Verzoeker merkt verder op dat de gemachtigde in de bestreden beslissing herhaaldelijk stelt dat verzoeker slechts voor een "tijdelijke" of "korte" periode moet verblijven in Albanië, in afwachting van een beslissing in het kader van haar aanvraag tot machtiging van verblijf.

Wat "tijdelijk" of een "korte" periode is, wordt niet omschreven. De gemachtigde hanteert het criterium "tijdelijk" en een "korte" periode nochtans al uitgangspunt indien de periode ter sprake komt waarbinnen de verzoekende partij dient te verblijven in Albanië om de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet in te dienen, via de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

De tijdsperiode is ontegensprekelijk van belang in de beoordeling of het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk is om de aanvraag in te dienen vanuit het buitenland, via de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

Het is onzorgvuldig dan wel kennelijk onredelijk dat de gemachtigde deze tijdsperiode - dewelke fundamenteel is in de beoordeling - omschrijft als "tijdelijk" of "kort", zonder enige indicatie te geven over welke tijdsperiode men hanteert. Zelfs bij benadering wordt door de gemachtigde in de bestreden beslissing niet aangegeven welk criterium men onder "tijdelijk" of "kort" verstaat, terwijl men hieraan wel een aftoetsing maakt. De gemachtigde meent immers dat verzoeker in deze niet-omschreven periode, "tijdelijk" of "kort", in de mogelijkheid zou zijn om in Albanië te verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van zijn aanvraag tot machtiging tot verblijf.

Er kan bovendien worden vastgesteld dat er bijna twee jaar verstreken zijn tussen het nemen van de beslissing door de gemachtigde (02.10.2023) en het moment van het indienen van de aanvraag (06.12.2021), waardoor er sprake lijkt te zijn van een langdurige periode.

Dit is bijzonder nefast voor verzoeker, gelet op de opleiding die hij volgt en die zal worden doorbroken. Hij volgt een opleiding elektrische installaties (dual leren) bij de Spectrumschool te (...) (...) en solliciteerde met succes bij (...) in Kapellen die hem in het kader van deze Alternierende Opleiding (OAO) in de praktijk opleidt. Door de opleiding kan E. de competenties verwerven voor de opleiding Elektrische Installaties. Zijn trajectbegeleider is de heer D. O.d.B.. Dit volledige traject, waarbij vooral het praktisch leren op de voorgrond staat, wordt onderbroken.

Het oordeel van de gemachtigde is hierom in strijd met artikel 9bis Vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

5. Gelet op bovenvermelde redenen blijkt dat de beoordeling van de gemachtigde inzake de "buitengewone omstandigheden" niet kan worden bijgetreden op basis waarvan de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard en dringt zich een schending op van artikel 9bis Vreemdelingenwet, samengelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting."

2.2 Verzoeker voert de schending aan van de formele motiveringsverplichting.

Hij verwijst vooreerst naar een intern document van de Dienst Vreemdelingenzaken waaruit blijkt dat zijn dossier aan de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken werd voorgelegd waarbij de dossierbehandelaar voorstelde om de verzoeker tijdelijk te regulariseren dan wel een onontvankelijkheidsbeslissing te nemen. De directeur-generaal gaf de voorkeur aan deze laatste optie. Evenwel zonder enige vorm van motivering waarom hij de voorkeur geeft aan deze laatste optie.

Verder betoogt de verzoeker dat voornoemd advies van de directeur-generaal bindend is voor de dossierbehandelaar die de bestreden beslissing nam, de verzoeker betwist dat de directeur-generaal bevoegd zou zijn om een dergelijk 'bindend' advies te verstrekken en de verzoeker hekelt dat niet blijkt op basis van welke wettelijke grondslag de beoordeling van de attaché aan dit voorafgaandelijk en bindend 'advies' wordt onderworpen.

Bovendien wijst verzoeker erop dat de opgestelde nota slechts een beperkte weergave vormt van de feitelijke elementen door hem aangehaald. Op 25 september 2023 en 26 september 2023 werden door verzoeker nog aanvullende elementen overgemaakt, met name een verklaring van zijn coach nieuwe voetbalploeg FC N., bevestiging voetbalbond verandering voetbalploeg, foto's activiteiten met Belgische vrienden en overeenkomst alternierend leren (dual leren) elektrische installaties. De nota dateert van 22 september 2023 en bevat aldus niet de aanvullende elementen. Bovendien bevat de nota gericht tot de

directeur-generaal ook geen vermelding over zijn kennis van het Nederlands, gebrek aan binding met Albanië en sociaal netwerk opgebouwd in België.

Verzoeker hekelt ten slotte dat deze keuze van de directeur-generaal evenmin wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, hoewel dit advies van de directeur-generaal determinerend is geweest voor de bestreden beslissing.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijke motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing de determinerende motieven worden aangegeven op basis waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt immers, met verwijzing naar artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, gemotiveerd dat de door de verzoeker aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheid vormen waarom de verzoeker de aanvraag om machtiging tot verblijf niet zou kunnen indienen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Er wordt tevens toegelicht waarom de door de verzoeker aangebrachte gegevens niet worden weerhouden als buitengewone omstandigheden. Alle door de verzoeker aangebrachte gegevens worden hierbij, één na één, op een overzichtelijke en individuele wijze in de bestreden beslissing besproken. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig.

Waar verzoeker zijn grief richt tegen de interne nota voor de directeur-generaal richt hij zijn kritiek tegen een voorbereidend document, dat niet de eigenlijke bestreden beslissing betreft. Verder bevat de bestreden beslissing zoals hoger werd uiteengezet wel degelijk een motivering in rechte en in feite waarom de machtigingsaanvraag van 6 december 2021 onontvankelijk wordt verklaard. De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Hiermee is reeds voldaan aan de formele motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991. Het volstaat immers dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de aangevoerde argumenten in de besluitvorming werden betrokken en dat uit de motivering kan worden afgeleid waarom deze argumenten in het algemeen niet worden aangenomen (vaste rechtspraak van de Raad van State, zie onder meer RvS 23 juni 2016, nr. 235.192; RvS 3 december 2015, nr. 233.122; RvS 26 mei 2014, nr. 227.537; RvS 15 juli 2011, nr. 214.653). De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt niet in dat voor elke overweging in de beslissing tevens “het waarom” of “uitleg” moet worden vermeld. De formele motiveringsplicht legt voorts slechts een positieve motivering op. Er moet dus enkel worden weergegeven waarom een bepaalde beslissing wordt genomen en er moet niet, op negatieve wijze, worden gemotiveerd waarom er geen andere beslissing wordt genomen. Er diende dan ook niet te worden gemotiveerd waarom er niet werd geopteerd voor een tijdelijke verblijfsmachtiging.

De verweerder kan zodoende worden bijgetreden waar hij in de nota met opmerkingen opwerpt: “*Het loutere feit dat het vermeende “bindend advies” van de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken geen motivering bevat, volstaat allerminst om afbreuk te doen aan de deugdelijkheid van de bestreden beslissing. Er kan immers geen abstractie gemaakt worden van het feit dat de bestreden beslissing wel degelijk uitgebreid gemotiveerd is door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, zodat de verzoekende partij niet dienstig kan voorhouden dat een schijn van willekeur zou zijn gewekt.*” Samen met de verweerder dient tevens te worden vastgesteld dat nergens uit de toepasselijke wetgeving blijkt dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing in het kader van verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet geen advies zou mogen inwinnen bij zijn hiërarchische meerdere, de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De verweerder kan verder ook worden gevolgd waar hij in zijn nota met opmerkingen verwijst naar artikel 6 van het ministerieel besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Delegatiebesluit).

Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1. Aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die minimaal een functie van attaché uitoefenen of tot de A1-klasse behoren wordt delegatie van bevoegdheid verleend voor de toepassing van de volgende bepalingen van de wet van 15 december 1980 : (...); artikel 9bis; (...)

§ 2 (...)

§ 3 (...).”

De heer Freddy Roosemont werd bij koninklijk besluit van 27 september 2020 ingevolge de hernieuwing van zijn mandaat aangesteld als houder van de managementfunctie directeur-generaal bij de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken, met ingang van 15 januari 2021.

Waar verzoeker betoogt dat er geen rekening is gehouden met de door hem aangevulde feitelijke elementen op 25 en 26 september 2023, kan hij niet worden gevolgd.

In de nota wordt onder de titel “2. *elementen*” het volgende vermeld:

1. *Betrokkene verblijft sinds december 2017 onafgebroken in België. Hij kwam hier toe als minderjarige op zijn 12 jaar.*
2. *Betrokkene was minderjarig en had een voogd toegekend gekregen. Zijn moeder zou vrijwillig teruggekeerd zijn naar het herkomstland zonder hem op 07.02.2023 om de zorg op te nemen voor haar moeder. Nu is betrokkene meerderjarig.*
3. *De vader van betrokkene is overleden.*
4. *De broer van betrokkene is op 29.10.2021 vrijwillig teruggekeerd naar Albanië via het gesloten centrum.*
5. *Betrokkene volgt school – Elektrische installaties (attesten van 2020 tot en met 2024). Betrokkene werd dit jaar opnieuw ingeschreven in deze opleiding.*
6. *Betrokkene speelt voetbal bij “K. N. S.”*
7. *De voogde van betrokkene vertelt voer zijn werkbereidheid en zijn stage/werk bij een elektrische zaak.*

De directeur-generaal wordt aldus geïnformeerd over het feit dat hij voetbalt in een sportvereniging, dat hij school loopt in de richting Elektrische installaties en een stage/werk heeft in een elektrische zaak. Dat verzoeker een sociaal netwerk heeft opgebouwd in België en kennis heeft van het Nederlands, kan worden verondersteld, nu duidelijk is vermeld dat verzoeker sinds 2017 onafgebroken in België verblijft en hij 12 jaar was bij aankomst in België. Er blijkt bijgevolg niet dat de nota slechts een beperkte weergave van de feitelijke aangehaalde elementen door verzoeker bevat. Bovendien wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk rekening gehouden met de aanvullingen van 25 en 26 september 2023 en wordt er dienaangaande uitdrukkelijke gemotiveerd waarom deze elementen niet kunnen worden aanvaard als buitengewone omstandigheden waarom de aanvraag niet kan worden ingediend via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats in het buitenland. De schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

In wat als een tweede onderdeel van het middel kan worden beschouwd voert verzoeker de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, samen gelezen met het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

Het deugdelijk karakter van de motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen. Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1 In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven (...).”

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet aanvragen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd. De buitengewone omstandigheden waarvan sprake in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die kunnen worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen.

De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;
2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

Desbetreffend beschikt de gemachtigde over een ruime appreciatiebevoegdheid. Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om aan verzoekster een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, dient verweerder na te gaan of de aanvraag van verzoekster wel regelmatig is ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om de aanvraag van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden. De vreemdeling moet klaar en duidelijk in zijn aanvraag vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn aanvraag bij de diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Uit zijn uiteenzetting moet duidelijk blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

Verzoeker verwijst naar zijn lang verblijf in België en dat hij de binding met zijn land van herkomst is verloren. Verzoeker schetst vervolgens zijn situatie, met name dat hij Albanië verliet toen hij 12 jaar was met zijn alleenstaande moeder. Dat hij tot op heden onafgebroken in het opvangcentrum heeft verbleven. Dat zijn moeder in maart 2023 is teruggekeerd naar Albanië terwijl verzoeker alleen achter bleef. Aangezien hij nog minderjarig was werd een voogd aangesteld. Verzoeker verwijst naar de aanbevelingsbrief van zijn voormalige voogd en van zijn trajectbegeleider in verband met zijn opleiding die hij thans volgt. Verzoeker meent dat deze elementen weldegelijk een buitengewone omstandigheid vormen. Hij meent dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met deze elementen.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert echter dat verweerder weldegelijk rekening heeft gehouden met deze elementen. Zo wordt in de bestreden beslissing het volgende gemotiveerd:

“De overige aangehaalde elementen (een onafgebroken verblijf sinds 2017, dat betrokkene school loopt in het stedelijk lyceum Q, dat betrokkene stage loopt, dat betrokkene voetbalt bij de voetbalploeg “k. N. S.”, dat betrokkene verder deel wenst te nemen aan het gemeenschapsleven in België, dat hij zich inschreef voor duaal leren met deeltijds werken, de bijgevoegde schoolattesten, de schoolrapporten, de getuigenverklaringen, de overgang van F.C. E. naar S.V. N., de foto’s, de overeenkomst alternerende opleiding) verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. Deze elementen behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld (RvS 24 oktober 2001, nr. 100.223; RvS 9 december 2009, nr. 198.769). Zij kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art 9.2 van de wet van 15.12.1980.”

De stelling van de gemachtigde dat de door de verzoeker aangehaalde elementen met betrekking tot zijn lang verblijf, het school lopen in België en de getuigenverklaringen niet als buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kunnen worden weerhouden, is in overeenstemming met de vaste rechtspraak van de Raad van State. Dit rechtscollege stelde immers: *“dat echter omstandigheden die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielprocedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen, de gegrondheid van de aanvraag betreffen en derhalve niet kunnen verantwoordt waarom deze in België, en niet in het buitenland, is ingediend”* (RvS 9 december 2009, nr. 198.769). De verzoeker toont niet aan waarom daar in zijn geval anders over zou moeten worden gedacht. Slechts in zeer uitzonderlijke gevallen kan integratie als buitengewone omstandigheid worden aanvaard en de gemachtigde beschikt inderdaad over een grote appreciatiebevoegdheid ter zake. De verzoeker toont niet aan dat de voormelde elementen het voor hem onmogelijk maken om terug te keren naar zijn land van herkomst.

Gelet op voormelde rechtspraak van de Raad van State en gelet op het feit dat uitzonderingsbepalingen steeds restrictief moeten worden toegepast, kan deze beoordeling niet als kennelijk onredelijk, onzorgvuldig of als strijdig met artikel 9bis van de Vreemdelingenwet worden aangemerkt.

Verzoeker wijst vervolgens op de vermelding van verweerder dat hij slechts ‘tijdelijk’ of voor een ‘korte’ periode moet verblijven in Albanië in afwachting van een beslissing in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf. Evenwel wordt nergens vermeld hoe lang hij ‘tijdelijk’ dient te verblijven in Albanië. Verzoeker wijst erop dat de huidige beslissing pas na twee jaar na het indienen van zijn aanvraag is genomen. Dergelijke termijn is nefast voor zijn opleiding indien deze wordt onderbroken voor zo lange tijd.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande gemotiveerd:

“De advocaat van betrokkene haalt aan dat het opleggen van de verplichting te verhuizen naar Noord-Macedonië voor het louter indienen van de aanvraag een ongerechtvaardigde inmenging uitmaakt op het privé-, gezins- en familieleven van betrokkene. Echter, betrokkene hoeft zich helemaal niet naar Noord-Macedonië te begeven aangezien hij de Albanese nationaliteit heeft. Hij dient zich te wenden tot de Belgische ambassade te Sofia (Bulgarije) om aldaar de aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Bovendien wordt niet aangetoond hoe het privé-, gezins- en familieleven van betrokkene zou worden geschaad. Tot slot dient herhaald te worden dat de moeder van betrokkene zich in Albanië bevindt. “

De Raad merkt op dat het besluitvormingsproces een zekere tijd vergt, maar zelfs wanneer, bij gebrek aan een wettelijk bepaalde beslissingstermijn, niet precies kan worden bepaald hoeveel tijd het bestuur zal nodig hebben om de aanvraag te beoordelen, is de behandelingsduur per definitie een tijdelijk gegeven, nu het bestuur ertoe gehouden is om te beschikken op een aanvraag die bij wet is voorzien. De gemachtigde is er niet toe gehouden om een indicatie te geven over de tijdsperiode die men hanteert. De verzoeker toont bovendien op geen enkele wijze aan dat de verweerder vanuit het buitenland ingediende aanvragen om te worden gemachtigd tot een verblijf niet binnen een redelijk tijdsplan zou behandelen. Wat zijn school betreft motiveert verweerder dat verzoeker thans meerderjarig is en hierdoor niet langer school- of leerplichtig is. Verweerder motiveert tevens dat verzoeker niet aantoonbaar dat hij zijn studies niet zou kunnen verderzetten in het land van herkomst. Verzoeker weerlegt dit motief met zijn grief dat het nefast is voor zijn opleiding om het te onderbreken, louter om een aanvraag in te dienen in Albanië. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel bevat. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt evenwel dat voor verzoeker, twee dagen na de bestreden beslissing een verwijderingsmaatregel werd genomen. Het staat verzoeker vrij om de verlenging van de

uitvoeringstermijn aan te vragen met toepassing van artikel 74/14 van de Vreemdelingenwet om zijn lopend schooljaar eventueel te kunnen beëindigen.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het betoog van de verzoeker niet toelaat te concluderen dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de verweerder in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel, van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet of van artikel 8 van het EVRM blijkt derhalve niet.

Met zijn betoog maakt de verzoeker evenmin aannemelijk dat de verweerder bepaalde elementen ten onrechte niet zou hebben onderzocht. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, in de mate dat verzoekers kritiek dienaangaande ontvankelijk is, wordt dan ook niet aangetoond.

Het enige middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend vierentwintig door:

N. MOONEN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN